

Јавност у Србији махом слабо познаје политичке прилике у суседној Бугарској, поготово када се то упореди са бившим југословенским републикама, па чак и са језички далеким, али на нивоу европске политике занимљивим јавним сценама Грчке и Мађарске. Иако је Бугарска Србији први сусед, иако је реч о земљи са сличним бројем становника, сличним степеном развоја, блиском културом и језиком и са истом вером, српски медији ће по правилу обратити пажњу на догађања у овој земљи само када она привуку пажњу шире европске или регионалне јавности и страних медија. Претходних година, то је углавном био случај када су у Бугарској организовани масовни грађански протести - првобитно везани за социјалну политику, а затим за борбу против корупције - и када би Бугарска повукла неки нарочито оштар потез у све натегнутијим односима са суседном Северном Македонијом. Српска штампа би, поред тога, повремено обратила пажњу на неки антисрпски испад неког бугарског државног функционера - попут пар предизборних тирада бившег бугарског министра одбране Красимира Каракачанова, иначе лидера маргиналне политичке странке ВМРО-БНД - и то би, отприлике, било све.

У најмању руку, Бугарска (као и хронично политички турбулентна Румунија) представља непосредно сведочанство да уласком у ЕУ политички живот у земљи никако не постаје „досадан“, како су нас пре 15-20 година уверавали наши идеолошки европејци

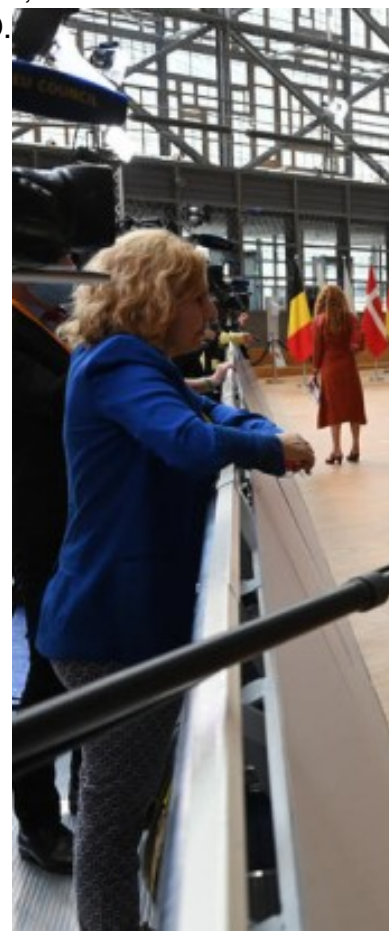
Ово је, наравно, штета, јер би Србија могла много да научи када би се мало више заинтересовала за унутрашње и спољнополитичке проблеме Бугарске, не само зато што је реч о земљи са упоредивом демографијом, економијом и културним навикама, већ зато што је Бугарска у односу на нас далеко одмакла у процесу евроинтеграције који српске власти и даље проглашавају за национални приоритет. Поглед на Бугарску, стога, у великој мери представља „поглед у будућност“, који нам отвара перспективу на политичке, економске и друштвене процесе које отвара непосредна укљученост једне земље попут Србије у административни систем Европске уније, али истовремено и да

Пише: Никола Танасић

недеља, 19 септембар 2021 09:59

вагамо у којој мери се исплате одређена „ограничења суверенитета“ које чланство у ЕУ подразумева.

У најмању руку, Бугарска (као и хронично политички турбулентна Румунија) представља непосредно сведочанство да уласком у ЕУ политички живот у земљи никако не постаје „досадан“, како су нас пре 15-20 година уверавали наши идеолошки европејци. О томе сведоче и најновији политички догађаји у овој земљи. Пре неколико дана председник Бугарске Румен Радев по трећи пут ове године распустио је Народно собрање и расписао парламентарне изборе. Притом је Радев - у складу са својим уставним овлашћењима - други пут заредом назначио мање-више неизмењену техничку владу која треба да управља државом до избора новог кабинета, на чије је чело још једном постављен саветник председника за питања безбедности Стефан Јанев, бивши бригадни генерал бугарске војске, војни аташе у САД и чиновник НАТО.

Бугарски председник Румен Радев у Бриселу, јуна 2021.

Техничка влада, међутим, није са баш понашала као „техничка“ - њени министри су за

Пише: Никола Танасић
недеља, 19 септембар 2021 09:59

пар месеци покренули читав низ правних, ревизорских и антикорупцијских процедура које су озбиљно пољуљале политичке позиције бившег премијера Бојка Борисова и његове странке „Грађани за европски развој Бугарске“ (ГЕРБ), која управља земљом од 2009. године (уз краћи прекид 2013-2014. године).

Стабилократија на бугарски начин

У извештајима невладиних организација и политиколошких института претходних година широко је коришћен израз „стабилократија“ да би се описали меки ауторитарни системи карактеристични за балканске државе. Ове системе карактерише наглашени популизам, харизматичан политички лидер, идеологија „чврсте руке“ у унутрашњој и прагматична пузавост пред представницима европских и међународних институција у спољашњој политици, као и пракса постепеног урушавања грађанских институција и владавине права коју европски и западни званичници по правилу игноришу, дајући овим режимима и њиховим лидерима легитимитет јер „завршавају посао“, „контролишу ситуацију“ и „одржавају стабилност“. На овим списковима „балканских стабилократија“, додуше, по правилу нема Бојка Борисова и његове странке, вероватно зато што би постојање таквог система под окриљем и у оквирима ЕУ слало лошу слику о перспективама европских интеграција, али његов режим се без сумње веома лепо уклапа у матрицу која карактеризује овакве политичке системе.

Бугарски председник Румен Радев и генерални секретар НАТО-а Јенс Столтенберг на Самиту НАТО-а у Бриселу, јуна 2021.

Кључна разлика између Бугарске и земаља тзв. „Западног Балкана“ лежи управо у степену контроле који Унија и НАТО имају над бугарским институцијама и политичким процесима, односно, прецизније, у степену политичке и економске зависности земље од европских фондова и развојних механизма. У претходном периоду то је чинило политику Бугарске веома „врлудавом“, будући да су важне политичке одлуке преиначаване под страним притисцима.

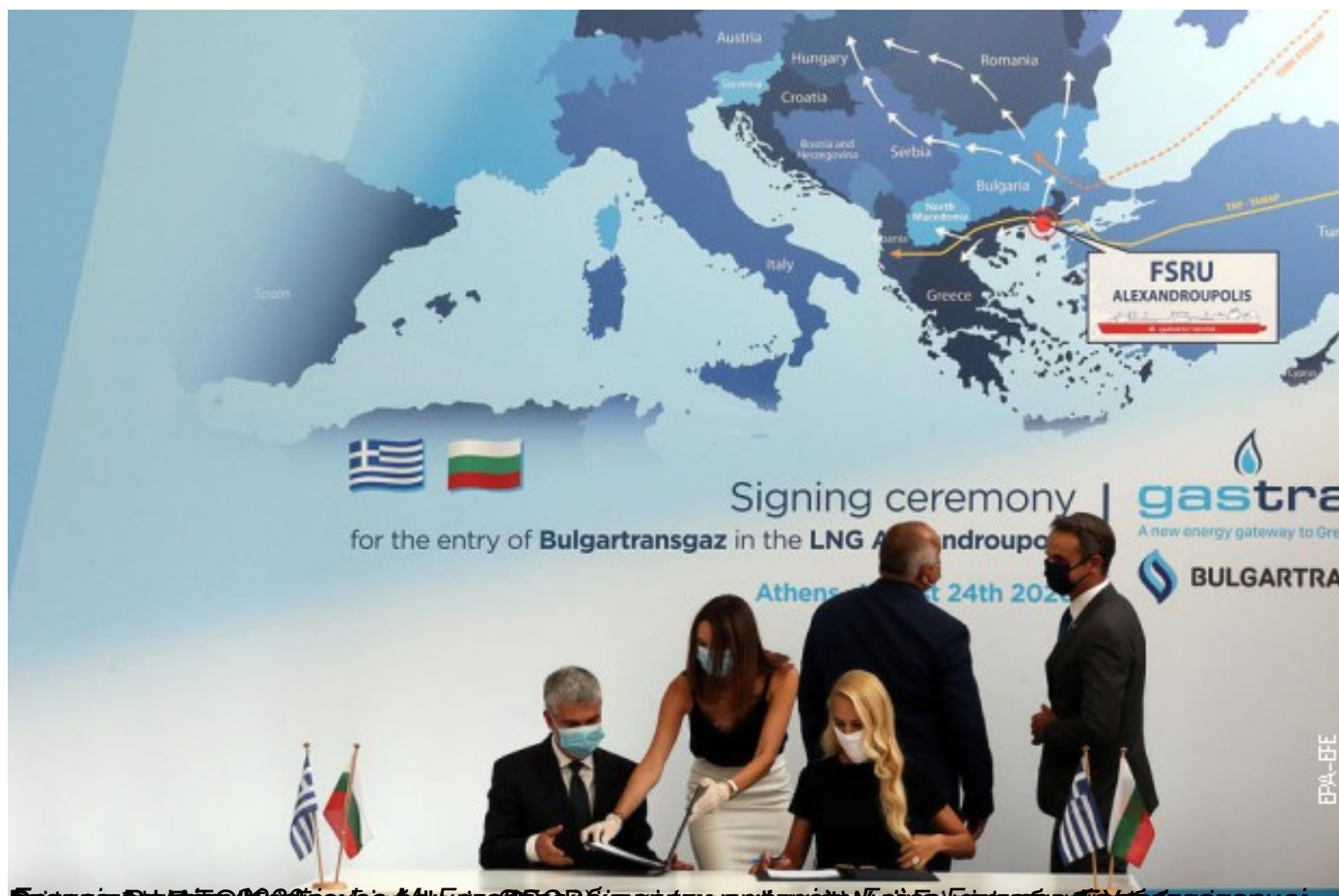
Бугарска је под директним притисцима САД и Европе блокирала три лукративна енергетска пројекта са Русијом на начин који је начинио огромну штету државном буџету

Бугарска је под директним притисцима САД и Европе блокирала три лукративна енергетска пројекта са Русијом на начин који је начинио огромну штету државном буџету. Рецимо, у случају пројекта нуклеарне електране „Белене“, Бугарска је морала да плати „Росатому“ за два незавршена нуклеарна реактора која након тога није могла нигде да инсталира, између осталог зато што Американци инсистирају да било који нуклеарни пројекат у земљи мора да користи америчку технологију (на „Белене“ је тако у неповрат бачено 1,5 милијарди евра државног новца).

Благослов да сагради садашњу „крњу“ верзију „Јужног тока“ (са капацитетом који је три-четири пута мањи од планираног), Бугарска је Трамповој администрацији платила скупим уговорима о куповини америчких ловачких авиона и америчког течног природног гаса.

"Бугарски сценарио" за смену аутократске и криминализоване власти - сличности и разлике

Пише: Никола Танасић
недеља, 19 септембар 2021 09:59

"Бугарски сценарио" за смену аутократске и криминализоване власти - сличности и разлике

Пише: Никола Танасић

недеља, 19 септембар 2021 09:59

"Бугарски сценарио" за смену аутократске и криминализоване власти - сличности и разлике

Пише: Никола Танасић
недеља, 19 септембар 2021 09:59

EPA-EFE

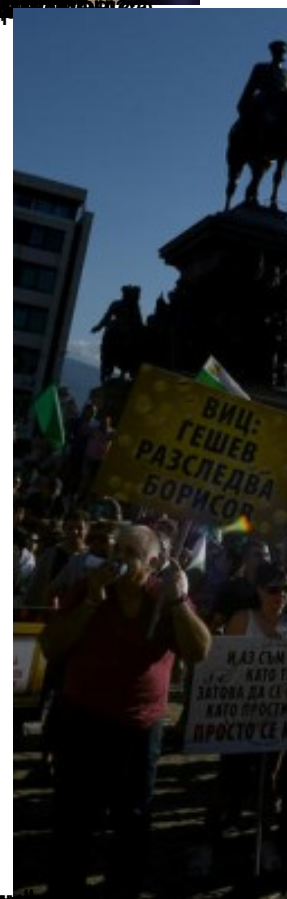

slavishov.com

Слика је снимљена са веб-странице <https://www.slavishov.com>

"Бугарски сценарио" за смену аутократске и криминализоване власти - сличности и разлике

Пише: Никола Танасић
недеља, 19 септембар 2021 09:59

"Бугарски сценарио" за смену аутократске и криминализоване власти - сличности и разлике

Пише: Никола Танасић
недеља, 19 септембар 2021 09:59

"Бугарски сценарио" за смену аутократске и криминализоване власти - сличности и разлике

Пише: Никола Танасић
недеља, 19 септембар 2021 09:59

